

هشدار عضو هیئت مدیره اتحادیه صنف کفاشان دست‌دوز تهران؛

فشار مالیاتی و کمبود مواد اولیه و بررسی تاثیر آن بر آینده صنعت کفش

عضو هیئت مدیره اتحادیه صنف کفاشان دست‌دوز تهران گفت: با وجود توان بالای تولیدکنندگان ایرانی در صنعت کفش، این صنعت به دلیل افزایش مالیات، کمبود مواد اولیه و افت شدید قدرت خرید مردم، از مرحله چالش عبور کرده و وارد دوران بحران شده است.

به گزارش خبر پایگاه اطلاع رسانی سپهر، محمد اسکندری عضو هیئت مدیره اتحادیه صنف کفاشان دست‌دوز تهران و تولیدکننده کفش با اشاره به شرایط دشوار صنعت کفش در کشور گفت: بیش از سه دهه در این صنعت فعال هستم و باید بگویم که صنعت کفش، صنعتی اشتغال‌زا، متنوع و وابسته به طیف وسیعی از مواد اولیه است که هر نوع محدودیت در آن، مستقیماً بر تولید تأثیر می‌گذارد.

اسکندری با تأکید بر اینکه بیش از ۵ تا ۶ هزار تولیدکننده کفش در تهران فعال هستند، گفت: بیش از ۹۰ درصد این فعالان در مناطق ۱۲ و ۱۳ از جمله خیابان انقلاب و بازار متمرکز هستند و هر روز با تنوع بالای مواد اولیه سر و کار دارند. این نشان می‌دهد که صنعت کفش نه تنها اشتغال‌زا بلکه نیازمند پشتیبانی جدی و مستمر است.

وی در ادامه یکی از مهم‌ترین چالش‌های کنونی این صنعت را فشارهای مالیاتی دانست و تصریح کرد: اداره مالیات، به‌ویژه در بحث مالیات بر ارزش افزوده، تولیدکنندگان را تحت فشار قرار داده؛ در حالی‌که امکان دریافت فاکتور رسمی از بسیاری از تأمین‌کنندگان مواد اولیه وجود ندارد. این روند باعث شده فعالیت تولیدکنندگان کوچک دچار اختلال شود.

اسکندری همچنین با اشاره به کمبود و گرانی مواد اولیه اظهار کرد: بیش از ۹۰ درصد مواد اولیه مورد نیاز صنعت کفش وارداتی است، از جمله چرم، زیره، قالب و مواد شیمیایی. در صورت بستن مسیر واردات یا نبود تولید باکیفیت داخلی، هم کیفیت تولید افت می‌کند و هم امکان رقابت در بازارهای صادراتی از بین می‌رود.

عضو هیئت مدیره اتحادیه صنف کفاشان دست‌دوز تهران درباره قدرت خرید مردم نیز خاطرنشان ساخت: سال ۱۴۰۲ سال خوبی برای بازار کفش نبود و قدرت خرید پایین مردم باعث شد بسیاری از مغازه‌داران نتوانند محصولاتشان را به فروش برسانند. این وضعیت در سال ۱۴۰۳ بدتر شده و پیش‌بینی من این است که در سال ۱۴۰۴، بین ۳۰ تا ۴۰ درصد از تولیدی‌های کفش تعطیل خواهند شد.

این عضو اتحادیه کفاشان تأکید کرد: با تعطیلی تولیدی‌ها، نیروهای متخصص و ماهر بیکار می‌شوند و به سمت مشاغل کاذب مانند راننده پیک یا اسنپ می‌روند. این یعنی از دست رفتن سرمایه انسانی در یکی از صنایع بومی و مهم کشور.

اسکندری خاطرنشان کرد: دانش فنی تولید کفش در بین تولیدکنندگان ایرانی بسیار بالاست. اگر مواد اولیه و ماشین‌آلات در اختیار این افراد قرار گیرد، توان رقابت با بازارهای جهانی را دارند.

عضو هیئت‌مدیره اتحادیه کفاشان دست‌دوز تهران از وضعیت نگران‌کننده این صنعت تأکید کرد و هشدار داد که اگر چاره‌ای اندیشیده نشود، سال آینده بخش بزرگی از تولیدکنندگان این حوزه از چرخه تولید خارج خواهند شد.

وی با اشاره به سابقه ۳۰ تا ۴۰ ساله‌اش در این صنعت گفت: ما در صنعت کفش دست‌دوز با چرم و مواد طبیعی کار می‌کنیم و این مسئله هم اشتغال‌زایی بالایی دارد و هم تنوع بسیار زیادی در مواد اولیه می‌طلبد. هر کفش بیش از ۶۰ قلم کالا نیاز دارد و این یعنی هر تولیدی به طور مستمر نیازمند تهیه مواد اولیه متنوع است.

رکود بازار و سقوط قدرت خرید

به گفته اسکندری، بزرگ‌ترین معضل فعلی، رکود بازار و کاهش شدید قدرت خرید مردم است؛ در سال ۱۴۰۲ مغازه‌ها به سختی فروش داشتند، اما در ۱۴۰۳ اوضاع از همیشه بدتر شده است. مردم توان خرید ندارند، کالاها روی دست تولیدکننده مانده و مغازه‌ها پر از اجناس فروش‌نرفته‌اند. تخمین من این است که در سال آینده، ۳۰ تا ۴۰ درصد تولیدی‌ها ریزش داشته باشند.

وی اظهار داشت: تولیدکننده وقتی می‌بیند کارش فروش نمی‌رود و سرمایه‌اش برگشت ندارد، انگیزه‌اش را از دست می‌دهد. اگر هم فروخت، نمی‌داند با آن مبلغ می‌تواند همان جنس را دوباره تولید کند یا نه. این بی‌ثباتی‌ها واقعاً رمق تولید را گرفته‌اند.

بحران در تامین مواد اولیه و فشار مالیاتی

اسکندری با اشاره به مشکلات تأمین مواد اولیه گفت: بیش از ۹۰ درصد مواد اولیه ما وارداتی است، از چرم گرفته تا مواد شیمیایی مورد نیاز. اگر مرزها بسته شود و نتوانیم این مواد را وارد کنیم، تولیدمان کیفیت خود را از دست می‌دهد و نه امکان رقابت داریم، نه صادرات.

وی از عملکرد سازمان مالیات نیز انتقاد کرد و گفت: تولیدکنندگان ما امکان دریافت فاکتور رسمی از تأمین‌کنندگان مواد اولیه را ندارند، ولی با این حال مجبورند مالیات ارزش افزوده بپردازند. این یک ظلم آشکار به تولیدکننده است. چطور یک نفر که فقط ۳۰ جفت کفش تولید می‌کند، باید یک حسابدار تمام‌وقت برای امور مالیاتی‌اش داشته باشد؟

مهاجرت تولیدکنندگان به کفش‌های بی‌کیفیت و تهدید سلامت مردم

این تولیدکننده کفش با نگرانی از تغییر الگوی تولید در صنعت کفش گفت: از سال ۱۴۰۲ به بعد، تولیدکنندگان به سمت استفاده از چرم مصنوعی و مواد ارزان‌تر رفته‌اند. این نه فقط کیفیت محصول را پایین آورده، بلکه تهدیدی برای سلامت مصرف‌کنندگان است. این اتفاق به ما می‌گوید تولیدکنندگان دیگر توان خرید مواد اولیه باکیفیت را ندارند و ناچارند کیفیت را فدای قیمت کنند.

به گفته اسکندری، دانش فنی تولید کفش در ایران به اندازه کشورهای پیشرفته‌ای چون ایتالیا و ترکیه است و اگر مواد اولیه و ماشین‌آلات مناسب فراهم شود، تولیدکنندگان ایرانی توان رقابت جهانی دارند. با این حال، او تأکید کرد: بازار داخلی در رکود، قیمت ارز بی‌ثبات، مالیات بی‌رحمانه، مشکلات بیمه و قطعی برق در شهرک‌های صنعتی دست‌به‌دست هم داده تا انگیزه‌ای برای ادامه تولید باقی نماند.

عضو هیئت مدیره اتحادیه صنف کفاشان دست‌دوز تهران گفت: تولیدکننده امروز دیگر از فروش کارش لذت نمی‌برد، چون می‌داند نمی‌تواند همان کار را دوباره تولید کند. تولید دیگر نه سود دارد، نه امید. اگر فکری به حال این صنعت نشود، چیزی از آن باقی نخواهد ماند.

اسکندری با بیان اینکه یکی از مراحل حساس در تولید کفش‌های دست‌دوز، مرحله آماده‌سازی قبل از برش نهایی چرم است گفت: جایی که دقت و مهارت نقش تعیین‌کننده‌ای در کیفیت محصول نهایی دارند. در این مرحله، چرم با استفاده از بخار و غلطک آماده می‌شود. بخاردهی به انعطاف‌پذیری چرم کمک می‌کند و باعث می‌شود شکل‌دهی آن برای مراحل بعدی ساده‌تر و دقیق‌تر صورت گیرد.

وی خاطرنشان ساخت: تولیدکنندگان با استفاده از چراغ‌ها و ابزارهای خاص، نقاطی از چرم را که باید برش بخورد یا از برش مصون بماند، علامت‌گذاری می‌کنند. اگر در حین بررسی، ایرادی در چرم دیده شود، آن قطعه کنار گذاشته می‌شود تا از ورود مواد معیوب به خط تولید نهایی جلوگیری شود.

عضو هیئت مدیره اتحادیه صنف کفاشان دست‌دوز تصریح کرد: همچنین صابون‌های خاصی برای آماده‌سازی و علامت‌گذاری به کار می‌روند تا مراحل جعبه‌کاری و فرم‌دهی به بخش‌های مختلف کفش با دقت بیشتری انجام گیرد. در نهایت، تنها قطعاتی به مرحله برش می‌رسند که از نظر جنس، سلامت و محل برش تایید شده باشند. این فرآیند دقیق کمک می‌کند از بروز اشتباهات در مراحل پایانی جلوگیری شود و کیفیت نهایی کفش حفظ شود.